

Diana-Florina Cosmin
redactor-șef

Seninătatea unei zile imagine

Ce nu trăim la timp nu mai trăim niciodată, spunea Octavian Paler. Și, sub imperiul tristeții din cuvintele lui, eu una concluzioneam cândva, într-un capitol de carte, că undeva într-un univers paralel se află, probabil, toate lucrurile pe care mi le-am dorit și care n-au mai ajuns la mine niciodată. Sau, ca și cum ceasul care guverna zilele existenței mele ar fi fost defect, au venit decalat, la mult timp după ce încetasem să le mai aștept și la și mai mult timp după ce deja nu-mi mai trebuiau defel.

Poate și asta mi-a plăcut mereu la ceasul „Le temps suspendu” de la Hermès: ideea că poți pune „pauză” timpului prin apăsarea unui buton. Că ai un răgaz, chiar și imaginar, în care îți poți pune existența pe „hold” pentru a gândi mai temeinic următorul pas și a fi sigur că nu vei mai comite aceleași greșeli. E doar un exercițiu de imaginație, dar câtă forță poate să aibă! Cum ar fi dacă ai avea o zi din viață pe care ai putea să ți-o petreci undeva „în afara timpului”? O singură zi care nu s-ar contabiliza nicăieri, care nu s-ar pune la socoteală în niciun catastif al existenței, din care am ieși la fel de tineri precum am fost ieri? O zi de grație în care, fără povara secundarului care se învârt pe cadranul ceasului, să hotărâm ce vom face cu tot restul zilelor care vor urma, cu toate deciziile presante pe care vom fi nevoiți să le luăm, cu toate scopurile, dorințele, visele noastre.

Într-o astfel de zi imaginară, aș alege să-mi petrec primele ore plimbându-mă fără țel și savurând sentimentul de descătușare din închisoarea minutelor. Aș rezista cu greu impulsului de a alerga pe străzi, topăind de bucurie ca un copil după ce i-a strigat „Piuu” timpului. Apoi, după ce energia și entuziasmul se vor fi așezat în sufletul meu sub forma unei seninătăți delicioase, m-aș așeza la rândul meu într-un loc drag – o cafenea cochetă, un separeu din restaurantul meu preferat sau pur și simplu pe șezlongul din balcon – și m-aș gândi la tot ce am pierdut, am visat și mi-am dorit vreodată.

Aș face o recapitulare a vieții mele, în minte sau pe hârtie, aș scotoci până și cele mai mici și prăfuite sertărașe și le-aș vărsa pe toate laolaltă. Aș goli totul și aș începe să decid ce rămâne și ce pleacă. Aș decide care dintre scopurile trecutului mă mai reprezintă, așa cum decid dacă o rochie din dulap îmi mai place sau nu. Aș revizita scopuri dragi sufletului meu, la care am renunțat cândva fiindcă părea să nu se lege nimic. M-aș descotorosi de toate regretele și fie le-aș arunca la Recycle Bin-ul memoriei, fie le-aș transforma în oportunități. Dacă acum 10 ani îmi doream să învăț să fac snowboard și nu mi-am făcut timp sau curaj, însă regretul există, de ce să n-o fac acum? Pe de altă parte, dacă mi-aș fi dorit ca acum zece ani să am o altă atitudine sau să fac alegeri mai înțelepte, ce mă oprește să-mi însușesc acea atitudine acum și să fiu persoana care mi-aș fi dorit să fiu atunci?

Sună ofertant această zi imaginară în care poți să-ți faci ordine în întreaga existență? Ai simțit un strop de entuziasm la gândul că ai putea să apeși un buton de pauză și să-ți tragi sufletul, încercând să decizi încotro vrei cu adevărat să-ți duci? Ei bine, vestea extraordinară e că... acea zi există. Fiecare dimineață în care deschizi ochii sănătos și în putere e o potențială zi de grație, în care să întorci totul în favoarea ta. Nu doar la nivel declarativ, ci concret. Ia-ți o zi liberă și evaluează-ți viața. Așa cum te duci să-ți faci periodic analizele, analizează-ți starea de fericire și de împlinire, radiografiază-te până în cele mai ascunse cotloane ale sufletului. Fă acest exercițiu măcar o dată pe an. Suspendă timpul pentru o zi, pentru ca zilele care vor urma să fie mai senine.. □